

ប្រវត្តិព្រះពុទ្ធិសាសនា
ដែលផ្សាយចូលមកប្រទេសកម្ពុជា

—————

២១០.
១៨

ស្នាដៃនេះ

កើតឡើងពីកិច្ចសហការគ្នា រវាង
ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ និង បណ្ណាល័យវេទ្យិចត្រូនិចខ្មែរ
 ក្នុងគោលបំណងយ៉ាងមុតមាំដើម្បីថែរក្សា ការពារ កុំឲ្យបាត់បង់ទៅទៀត
 ព្រមទាំងផ្សព្វផ្សាយស្នាដៃ-ឯកសារទាំងនេះ
 សម្រាប់សាធារណជនប្រើប្រាស់ដោយមិនគិតកម្រៃ។

សូមថ្លែងអំណរគុណដល់
អង្គការរីហ្សូ កូស៊ី-កៃ វិទ្យាស្ថានបើកទូលាយ
ករុណាខ្មែរ និង មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា
 ដែលបានគាំទ្រគម្រោងការស្នាដៃនេះ សម្រាប់ទុកក្នុងបណ្ណាល័យវេទ្យិចត្រូនិច។

Buddhist Institute of Ministry of Cult and Religion and eLibrary of Cambodia have made a cooperative effort to digitalize books and manuscripts in order to preserve our Cambodian literary heritage. This will promote and provide easy, instant access, free of charge to the public and future generations to come.

A sincere thank you to our generous supporters: Risho Kosei-Kai, Open Institute, Karuna Cambodia and Cambodian Education Excellence Foundation, who made this endeavor possible.

www.budinst.gov.kh   www.elibraryofcambodia.org

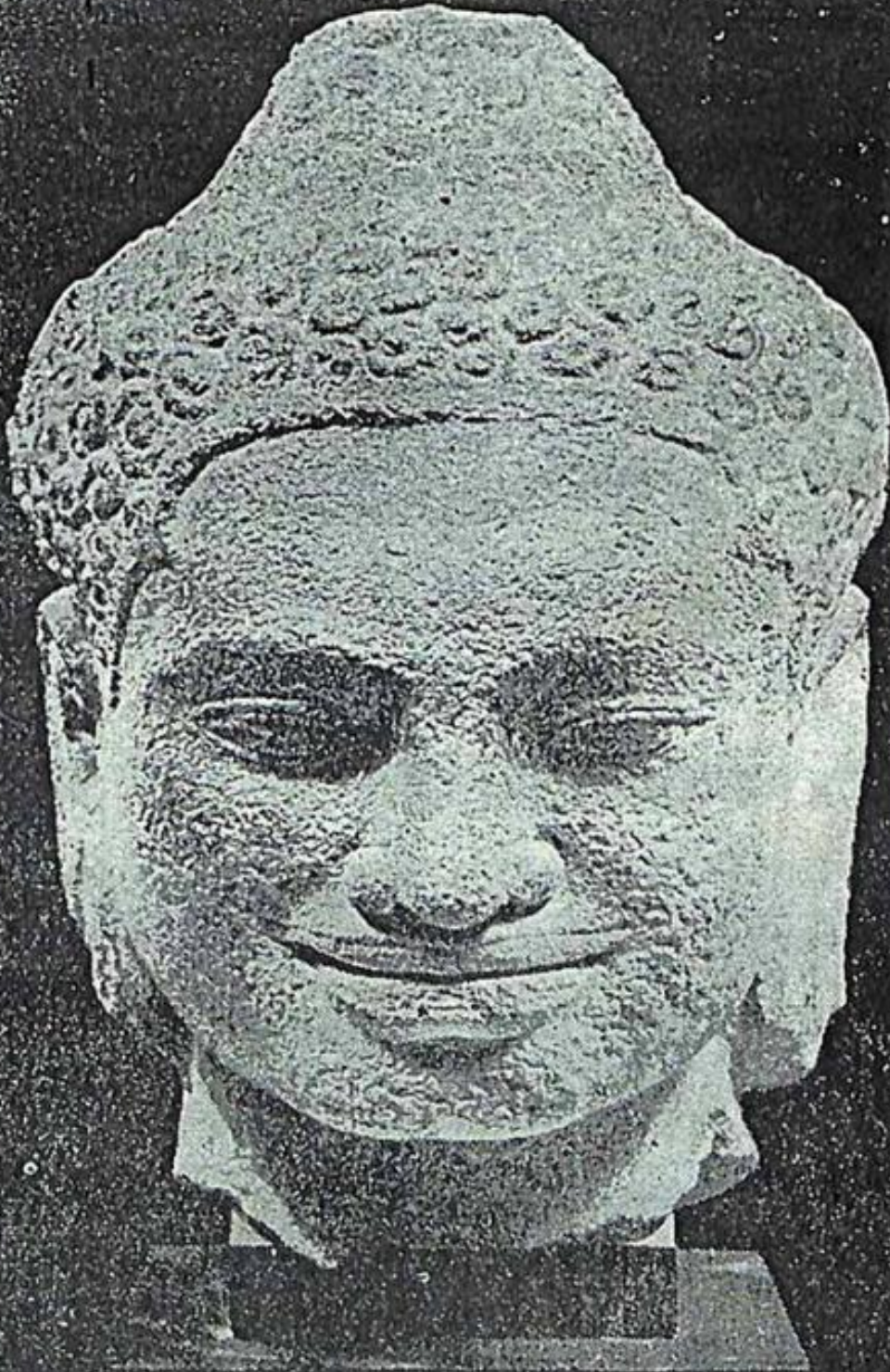

www.budinst.gov.kh   www.elibraryofcambodia.org

ប្រវត្តិព្រះពុទ្ធសាសនា

ដែលផ្សាយចូលមកប្រទេសកម្ពុជា

រៀបរៀងដោយលោក សម-ញាណ
ប្រធានពុទ្ធិកសមាគម កម្ពុជិន្ទ្រ
ក្នុងឱកាសបុណ្យ ២៥០០ វស្សានៃពុទ្ធសាសនា

២១០.១៥

ស. វ. វ. វ.
7/01 12/7/02

ប្រវត្តិប្រះពុទ្ធសាសនា

ដែលជ្រាយចូលមកប្រទេសកម្ពុជា

៤៨៨/៩៥

០៣.៩

រៀបរៀងដោយលោក សម-ព្រាណ

ប្រធានពុទ្ធិកសម្ព័ន្ធកម្ពុជា

ក្នុងឧកាសបុណ្យ ២៥០០ ឆ្នាំនៃពុទ្ធសាសនា

យើងសូមអរគុណដល់ក្រុមហ៊ុនសោតាការអាមេរិកាំង
នៅប្រទេសកម្ពុជាដែលជួយចាត់ចែងសៀវភៅនេះ
ឱ្យបានសម្រេចឡើង

ស ម - ព្យា ណា

ចំនួន ១០.០០០ ក្បាល

បោះពុម្ព ផ្សាយនៅប្រទេសកម្ពុជា-ភ្នំពេញ
ថ្ងៃទី ១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៧

សេចក្តីប្រារព្ធ

ក្នុងឧកាសធ្វើបុណ្យនៃពុទ្ធសករាជ ២៥០០ វស្សានេះ គណៈកម្មាធិការនាយក
នៃពុទ្ធិកសមាគមកម្ពុជរដ្ឋបានសុំឲ្យខ្ញុំរៀបរៀងប្រវត្តិព្រះពុទ្ធសាសនាដ៏សង្ខេប នៃប្រ
ទេសកម្ពុជា ដើម្បីចែកប្រគេនជូនដល់អស់ពលករជនជាតិខ្មែររស់នៅ ដែលរស់នៅក្នុង
អញ្ជើញមកធ្វើបុណ្យ ព.ស. ២៥០០ វស្សា ។

ព្រមទាំងអស់ពលករជាពុទ្ធិកជនអរពេទៅ ដែលរស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងសៀវភៅនេះ
យើងក៏ ឬក៏ដោយមានសទ្ធាដូចគ្នា ធ្វើបុណ្យនេះនៅក្នុងប្រទេសអស់រស់រវើករក ។

ក្នុងសៀវភៅនេះ ពុទ្ធិកសមាគមកម្ពុជរដ្ឋ មានបំណងចង់ឲ្យអស់លោកអ្នកបរិសុទ្ធគ្រាប់:

- ១ - អំពីហេតុ ដែលព្រះពុទ្ធសាសនាផ្សាយចលនាប្រទេសកម្ពុជានេះព្រោះអ្វី?
ពីឆ្នាំណាមក ?
- ២ - ប្រទេសកម្ពុជា ត្រានោះមានទ្រង់ទ្រាយដូចម្តេច ?
- ៣ - ព្រះបរមរង្គណាខ្លះ ដែលនាំបន្តផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនាជាដំបូង ?
- ៤ - គុះរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា មានប៉ុន្មានយ៉ាង ?
- ៥ - ពាក្យទាំង១ ដែលចេញពីគុះគុះនិកស្រង់ហើងខ្ញុំ មានប៉ុន្មានយ៉ាង ?
បានសេចក្តីដូចម្តេចខ្លះ ?
- ៦ - បទពិចារណាក្នុងវិបស្សនាគុះ និកស្រង់ហើងខ្ញុំ មានប៉ុន្មានយ៉ាង ?
- ៧ - ព្រះពុទ្ធសាសនា តាំងនៅបានព្រោះអស្រ័យហេតុអ្វី ?

កាលបើអស់លោកប្រាបនូវរឿងខាងលើនេះហើយ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា មុខងារអស់លោក
នឹករលឹកចំពោះគុណនៃព្រះថេរៈទាំងឡាយ នឹងនិមន្តមកផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនាក្នុង
ប្រទេសកម្ពុជា យើងដឹងបូក ព្រមទាំងនឹករលឹកចំពោះព្រះពុទ្ធអង្គផង ។

ព័ត៌មានបុណ្យដ៏ឧឡារិករព្វគុណព្រះពុទ្ធអង្គ ដោយរូបរួមចិត្តនិងគិតគ្នាផ្លូវចេះអាច
រឹតចំណងមេត្រីភាព រវាងយើងទាំងអស់គ្នាទូទៅ ។

ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំបានសុំឲ្យលោក អាំង-យាវ មន្ត្រីរងអនុពន្ធរប្បធម៌ នៃក្រុម-
យោសនាការស្ថានឯកអគ្គរដ្ឋទូតអាមេរិកាំងនៅភ្នំពេញ ប្រែរឿងនេះជាភាសាអង់គ្លេស
ជាប់ជាមួយ ដើម្បីជូនអស់លោកពុទ្ធបរិស័ទបរទេស ប្រាបនូវរឿងខាងលើនេះផង ។

ធ្វើនៅក្រុងភ្នំពេញ នៅថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ៤ រោច ខែតែត ឆ្នាំរោងពុទ្ធសក-
ព.ស. ២៥០០ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ១៨ ខែមេសា គ.ស. ១៩៥៧ ។

សម - ប្រាណ

បុតានុទ្ធិកសហគមន៍កម្ពុជារដ្ឋ

||
||

១ - វិធីកែតម្រូវប្រទេសសាសនាប្រទេសកម្ពុជា

ប្រទេសកម្ពុជា ព្រះរាជ ប្រជុំជាតិ ជាតិ ?

១- ព្រះអាស្រ័យដោយសេចក្តីឧបត្ថម្ភ របស់ព្រះមហាក្សត្រព្រះនាមហេតុល្លីបុត្រ និងព្រះបាទធម្មសោកមហារាជ ជាព្រះចៅក្នុងសកលធម្មទ្ធិប (ប្រទេសឥណ្ឌា) បាន ក្រុងបាតលីបុត្ត ទ្រង់បានចាត់ព្រះមហាក្សត្រដែលមានសមត្ថភាព ឲ្យនិមន្តចេញទៅ ដ្បាយព្រះពុទ្ធសាសនា នៅប្រទេសនានា កាលពីពុទ្ធសករាជ ១៣ ។ ព្រះមហាក្សត្រ ចេញទៅប្រទេសណាដូចមានក្នុងតារាងនេះ :

១ ព្រះមហាក្សត្រ បានចាត់ព្រះកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ឲ្យនិមន្តចេញទៅដ្បាយ ព្រះពុទ្ធសាសនានៅប្រទេសនានា ពីក្នុងពុទ្ធសករាជ ១៣ ។ ព្រះចៅណាត្រូវនិមន្ត ចេញទៅប្រទេសណាដូចមានក្នុងតារាងនេះ :

២ ព្រះបដិជ្ជាត្រូវ និមន្តទៅរដ្ឋកសិរ និងគង្វារ (បានដល់រដ្ឋកសិរ និងគង្វារក្នុង សម័យបច្ចុប្បន្ន) :

៣ ព្រះមហាក្សត្រ និមន្តទៅមហិសមណូល (បានដល់ទន្លេតោនាវី ដែលបច្ចុ- ប្បន្ននេះជាទីតាំងនៃរដ្ឋមែស៊ែរ) ;

៤ ព្រះក្រុងត្រូវ និមន្តទៅរដ្ឋសំប្រទេស (បានដល់ទន្លេបុបបេសំសព្វថ្ងៃនេះ) ;

៥ ព្រះយោធព្វត្រូវ និមន្តទៅបរន្តបទ (បានដល់រដ្ឋកាតខាងជើង របស់ប្រុមបេស) ;

៦ ព្រះមហាធម្មក្រុងត្រូវ និមន្តទៅឯមហារដ្ឋប្រទេស

៧ ព្រះមហាក្រុងត្រូវ និមន្តទៅយោធព្វប្រទេស (បានដល់បណ្តាប្រទេស រាជ អេហ្ស៊ីប ហ្វីលីពីន ក្រុង) ។ ល ។

៨- ព្រះមជ្ឈិមត្រូវ និមន្តទៅមហិសមណូល (បានដល់បណ្តាប្រទេស ដែលកំពុង នៅក្បែរភ្នំហិមាល័យ ដូចជារដ្ឋនេប៉ាល់ ទីបេត)

៩- ព្រះសោណត្រូវ

១០- ព្រះទន្ធក្មេរ - ពីរអង្គនេះនិមន្តទៅឯសុវណ្ណភូមិ (ខ្ញុំយល់ថា គ្រានោះប្រទេសកម្ពុជាក៏នៅក្នុងភាគសុវណ្ណភូមិដែរ)

១១- ព្រះមហិន្ទ្រ ទិមន្តទៅឯលង្កាទ្វីប (បាននិយាយប្រទេសសិរីលង្កាបច្ចុប្បន្ននេះ) អ្នកប្រទេសនេះគេដឹងថា ក.លព្រះមហិន្ទ្រនិមន្តទៅក្នុង ព.ស. ២៤៧ ក្នុងរជ្ជកាលនៃព្រះបាទទេវវរ្ម័នប្រចាំស្សៈ (អញ្ជើញមើលរូបទំព័រ១៥)

២- ប្រទេសកម្ពុជាគ្រានោះមានទ្រង់ទ្រាយដ៏ធំម្តេច?

២- រឿងនេះខ្ញុំស្រាវជ្រាវរកពុំឃើញត្រូវគ្រោលកម្មវិធីបាននិយាយអំពីទ្រង់ទ្រាយប្រទេសកម្ពុជាក្នុងគ្រានោះឡើយ ។ ដល់មកគ្រាក្រោយបានឃើញសៀវភៅបោះពុម្ពមានចំណងជើងថា: “ ប្រវត្តិប្រទេសកម្ពុជា ភាគទី ១ តែងដោយលោក សេអិល ម៉ា ដ្រូល ” មាននិយាយពីប្រទេសកម្ពុជាសម័យចិនឡា ក្នុងកំឡុងសតវត្សរ៍ទី ៧-៨ នៃគ្រិស្តសករាជ “ ក្នុងរវាង ព.ស. ១.២៤០ ~ ១.៣៤០ ” នេះតាមប្រភពនានា ដែលទទួលស្គាល់ថាប្រទេសចិនឡា ក្នុងសម័យនោះមានទំហំទ្រង់ទ្រាយធំប៉ុណ្ណោះ ឯយោបល់ខ្ញុំយល់ថាប្រទេសនេះមិនមែនទើបនឹងកើតក្នុងពុទ្ធសតវត្សរ៍ទី ១២ ឬ ១៣ នោះទេ គឺប្រមាណដាក់កំណត់ពីពុទ្ធសតវត្សរ៍ទី ៣ មក បើដូច្នោះខ្ញុំរកយល់ទៀតថា ប្រទេសកម្ពុជានេះក៏នៅក្នុងសុវណ្ណភូមិដែរ ។ ឧទ្ទិសនឹងទ្រង់ទ្រាយប្រទេសកម្ពុជាសម័យចិនឡាដូចពេលនោះនេះ: (អញ្ជើញមើលរូបទំព័រ១៦)

៣- ព្រះបរិវារអង្គណាខ្លះដែលនិមន្តមកផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនាជាដំបូង ។ ល ។

៣ - រឿងនេះតាមគម្ពីរមហាវង្សាព្រះបាទសុវណ្ណវរ្ម័នបានសេចក្តីថា ព្រះសោណាក្មេរនិងព្រះទន្ធក្មេរ និមន្តមកផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនាជាដំបូង ។ កាលព្រះបរិវារវាំងពីរនេះនិមន្តមកកាន់សុវណ្ណភូមិនេះ អ្នកស្រុកផ្តើមលើកត្តាកាន់អាវុធបឹងនឹងសម្លាប់

លោក . ដោយគេសំគាល់ថា លោកដឹងខ្លះខ្លាញ់នឹងអារក្សទុកដែលគ្មានវិញ្ញាណ
ទារក “ គុនខ្ចុំ ” ក្នុងករណីយកទៅស្រៀម ។ (ប្រទេស ១៤ ក្រប)

- ១ - ព្រះសោណាធម្ម
- ២ - ព្រះធម្មរម្ម
- ៣ - ពពួកអ្នកស្រុក
- ៤ - ពពួកអារក្សទុក

ព្រះបរិវេណិក លោកជាអ្នកប្រសមានសីលមិនសម្រាប់មនុស្សនឹងសត្វទេ ។ ដំ
សំដែងឥទ្ធិទ្ធិកំចាត់អារក្សទុករត់ខ្លាត់ខ្លាយអស់ទៅ ។ អ្នកស្រុកកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ធ្វើ
គោរពព្រះបរិវេណិកទាំងពីរអង្គតាំងពីពេលនោះ ដរាបដល់ឲ្យព្រះពុទ្ធដោយសេចក្តីខ្លាច ដែល
កើតក្នុងសម័យនោះថា “ សោនុត្តរកុហរ សោនុត្តរកុហរ ” តាមព្រះនាមព្រះបរិវេណិក
ពីរអង្គ ។ លំដាប់ពីនោះព្រះបរិវេណិកទាំងពីរអង្គ បានកសាងបន្ទំឲ្យយព្រះពុទ្ធសាសនា
ក្នុងនៃនសុវណ្ណភូមិ ពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយ ដែលនៅជិតខាងគ្នា ។

បើតាមគតិពោធិខាងលើនេះ គេអាចដឹងបានថា ព្រះបរិវេណិកទាំងពីរអង្គ ដែលជាអង្គបញ្ជូន
កាន់នៃនសុវណ្ណភូមិជាដំបូងនោះ គឺនឹងបញ្ជូនព្រះពុទ្ធក្នុងរាងពុទ្ធសាសនាទៅទី ១ ។

២៖ ធុរៈរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា មានបើជាដំបូង ?

៤ មានពីរយ៉ាង :-

- ក- គន្ថធុរៈ ធុរៈខាងការសិក្សាធម្មិបាសី
- ខ- វិបស្សនាធុរៈ ធុរៈខាងការពិចារណា សការធម៌ឲ្យឃើញច្បាស់រកប
ការណ៍ពិត ។

៥ ពាក្យឧទាហរណ៍ដែលចេញពីគន្ថធុរៈ ដឹកស្រង់យ៉ាងខ្លី
មានប៉ុន្មានយ៉ាង? បានសេចក្តីដឹងមេចខ្លះ ?

៥ មាន ៣ យ៉ាង :-

- ក- សព្វធាបស្ស អករណំ កុំធ្វើអំពើអាក្រក់;
- ខ- កុសលស្សបសម្បទា ឲ្យធ្វើតែអំពើល្អ;
- គ- សច្ចិត្តបរិយោទបនំ ត្រូវញ៉ាំងចិត្តឲ្យស្អាត ។ល ។

៦ បទពិចារណាក្នុងវិបស្សនាធុរៈ ជិកស្រង់យ៉ាងខ្លី

មានប៉ុន្មានយ៉ាង?

៦ មានច្រើនន័យ តែបើពោលយ៉ាងខ្លីមាន ៤ យ៉ាង :-

១- ទុក្ខសច្ច បានដល់ទុក្ខ ១២ កង;

២- សមុទយសច្ច បានដល់គណ្ណាបីប្រការ;

៣- និរោធសច្ច បានដល់ព្រះនិព្វាន;

៤- មគ្គសច្ច បានដល់ផ្លូវប្រកបដោយអង្គ ៨ (អដ្ឋង្គិកមគ្គ) ។ ល ។

៧ - ព្រះពុទ្ធសាសនា តាំងនៅបានអាស្រ័យដោយ

ហេតុអ្វី?

៧ - ព្រះពុទ្ធសាសនាតាំងនៅបាន ព្រោះអាស្រ័យហេតុ ៤ យ៉ាង:

១ - ព្រះមហាក្សត្រិយ៍ទាំងឡាយនៃប្រទេសកម្ពុជា ទ្រង់ជាពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភ ដើរគោរពព្រះពុទ្ធសាសនាស្ទើរតែរាល់ព្រះអង្គ ។

២ - ព្រះមហាថេរទាំងឡាយ បានយកព្រះទ័យទុកដាក់ក្នុងគុរៈព្រះពុទ្ធសាសនា ដូចជាការប្រែព្រះគ្រូបិដកជាដើម ។

៣ - ភិក្ខុសាមណេរទាំងឡាយ ខំយកព្រះទ័យប្រឹងប្រែងរៀនសូត្រគោរពធម៌ វិន័យព្រះពុទ្ធសាសនាហើយទ្វិយត ៗ ទៅ ។

៤- ពុទ្ធបរិស័ទ គ្រហស្ថបុរស-ស្ត្រី ដើរគោរពប្រតិបត្តិការមន្ត្រីព្រះពុទ្ធសាសនា ហេតុទី ១ ដោយព្រះមហាក្សត្រិយ៍ទាំងឡាយនៃប្រទេសកម្ពុជាទ្រង់ជាពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភ ដើរគោរពព្រះពុទ្ធសាសនា:

ក - ក្នុងរដ្ឋកាលទី ១៩ នៃព្រះបាទសម្តេចព្រះហរិរក្សាមាព្រះអង្គខ្ពង កាល ពីព.ស.២៣៩១ គ.ស. ១៨៤៧ ស្តេចទ្រង់ធានានៅរាជធានីខ្ពងមានជ័យ ទ្រង់

មានព្រះរាជបញ្ជាឱ្យប្រមូលនូវកុម្មារចនៈភាំងឡាយ មានកម្មវត្ថុព្រះត្រៃបិដកជាដើម ហើយទ្រង់តាំង:

ព្រះបហាព្រហ្មទូតិ ឆ.ស. ១១១៧ " ជាសម្តេចព្រះនាង្គបដិសន្ធិ រាជ គណៈមហានិកាយ ។

ព្រះវិមលវង្ស ឆ.ស. ១១១៨ " បញ្ជូនសំណេរ ជាសម្តេចព្រះនាង្គបដិសន្ធិ រាជ គណៈធម្មយុត្តិ ហើយទ្រង់បង្គាប់ឱ្យតាំងព្រះបង្គំ ឱ្យបង្រៀនព្រះវិញ្ញាណ ដល់សិស្សទុស្សំឡាយ ។

តាំងអង្គព្រះមហាក្សត្រិយ៍កំទ្រង់ធ្វើតបង្រៀនបាលីខ្លះក្នុងវេលាយប់ៗ ។ ស ។

១- ក្នុងរជ្ជកាលទី ៧០ នៃព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម រាងព៌ គ.ស. ២៤០៤ គ.ស. ១៧៦០ ព្រះអង្គកំទ្រង់ទំនុកបំរុងព្រះពុទ្ធសាសនាភាគប្រាប់ព្រះបរមរាជបិតា លុះដល់ គ.ស. ២៤០៩ គ.ស. ១៧៦៥ ទ្រង់យាងមកគង់នៅរាជធានីព្រង្គន្ទ្រពេញ ក៏នៅមានព្រះរាជានុញ្ញាតឱ្យបង្រៀនព្រះត្រៃបិដកក្នុងព្រះបរមរាជវាំងដូចរដ្ឋកាលមុនដែរ ។ ស ។

២- ក្នុងរជ្ជកាលទី ៧១ នៃព្រះបាទសម្តេចស៊ីសុវត្ថិ រាងព៌ គ.ស. ២៤៤៧ គ.ស. ១៩០៤ កំទ្រង់ទំនុកបំរុងព្រះពុទ្ធសាសនាភាគបាលី គ.ស. ២៤៥២ គ.ស. ១៩០៩ ទ្រង់ព្រះរាជានុញ្ញាតឱ្យបង្កើតសាលាបាលីនៅអង្គរវត្ត ហើយបើកសាលា បាលីបកតាំងនៅព្រង្គន្ទ្រពេញ គ.ស. ២៤៥៧ គ.ស. ១៩១៤ ។ ដល់ គ.ស. ២៤៦៧ គ.ស. ១៩២៥ ទ្រង់ព្រះរាជានុញ្ញាតឱ្យបង្កើតព្រះរាជបណ្ឌិតយកមុខជា ។ ស ។

៣- ក្នុងរជ្ជកាលទី ៧២ នៃព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តមវរ្ម័នទី២ រាងព៌ គ.ស. ២៤៧០ គ.ស. ១៩២៧ ព្រះអង្គទ្រង់ទំនុកបំរុងព្រះពុទ្ធសាសនាដោយទ្រង់ព្រះរាជ នុញ្ញាត :

- ឱ្យបង្កើតក្រុមជំនុំប្រែព្រះត្រៃបិដក គ.ស. ២៤៧២ គ.ស. ១៩២៩
- ឱ្យបង្កើតពុទ្ធសាសនបណ្ឌិតវិ គ.ស. ២៤៧៣ គ.ស. ១៩៣០

- ឲ្យបង្កើតសាលាបាលីរងពី ព.ស. ២៤៧៥ គ.ស. ១៩៣២ ។ល។

ង - ក្នុងរដ្ឋកាលទី ៧៣ នៃព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តមសីហនុវរ្ម័នទី ព.ស. ២៤៧៤ គ.ស ១៩៤១ ទ្រង់ជាពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភករ

- ទ្រង់បានទទួលឧបសម្ព័ន្ធ ឬសភាពិក្ខុក្នុង ព.ស. ២៤៩០ គ.ស. ១៩៤៧ អស់រយៈវេលា ៣ ខែនិង ហើយទ្រង់ព្រះរាជានុញ្ញាត :

- ឲ្យបង្កើតសាលាធម្មវិន័យជាអាយុជីវិតនៃព្រះពុទ្ធសាសនាទូទៅគ្រប់វគ្គ ពីក្នុង ព.ស. ២៤៩៣ គ.ស. ១៩៥០

- ឲ្យបង្កើតពុទ្ធិកមហាវិទ្យាល័យព្រះសីហនុរាជ ពីព.ស. ២៤៩៧ គ.ស. ១៩៥៤ ហើយទ្រង់ប្រោសព្រះរាជទានដីឱ្យស្មុគស្មាញចាស់ព្រមទាំងព្រះរាជទ្រព្យផ្ទាល់ព្រះ អង្គចំនួនមួយលានប្រាំមួយសែនរៀល ឱ្យសង់មន្ទីរពុទ្ធិកមហាវិទ្យាល័យព្រះសីហនុរាជ ផង ។ល។

ច - ក្នុងរដ្ឋកាលទី ៧៤ នៃព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តមសុរាម្រឹតនិងសម្តេចព្រះ- មហាក្សត្រិយានីស៊ីសុវត្ថម្មនៈង្សកុសមនារីវរ្ម័នសិរីវរ្ម័នា ពី ព.ស. ២៤៩៧ គ-ស- ១៩៥៥ ទ្រង់ជាពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភករទ្រង់មានព្រះរាជានុញ្ញាត :

- ឲ្យផ្លាស់នាមសាលាបាលីដាន់ខ្ពស់ជា ពុទ្ធិកវិទ្យាល័យព្រះសុរាម្រឹត :
- ឲ្យផ្លាស់នាមសាលាបាលីរងជាពុទ្ធិកបឋមសិក្សា
- ឲ្យរៀបចំកម្មវិធីបង្រៀនជាថ្មីសំរាប់សាលាទាំងពីរផ្នែក ឲ្យរឹងរិតតែប្រសើរឡើង ផង ។ល។

ហេតុទី ២ ដោយព្រះមហាថេរីទាំងឡាយបានយកព្រះទ័យទុកដាក់ក្នុងនូវព្រះពុទ្ធ សាសនាឃាំងឃ្នឹងឃ្នាត់ ។ ចាប់ពី ព.ស. ២៤៧២ ទៅ ២៤៧២ គ.ស. ១៩២៩-១៩៤០ ព្រះមហាថេរីនិងលោកអាចារ្យទាំងអស់នេះបានទទួលធ្វើជាក្រុម ជំនុំប្រែព្រះត្រៃបិដកដាក់រះដីធ្លូនក្រែលែង ដែលបណ្តាលជាអាក្រក់ណាមត្រាតែ- លោកអង្គខ្លះទទួលអនិច្ចធម្មទៅកំសឹងរោន ។ តែទោះបីហើយនេះក៏ដោយ អស់លោក ទាំងឡាយព្យាយាម ប្រែព្រះត្រៃបិដកពីបាលីមកជាភាសាខ្មែរលុះត្រាតែបានចប់សព្វគ្រប់

រស់ ដែលជាហេតុនាំឲ្យស្រ្តីក្នុងនាមទៅប្រទេសនានា ទស្សនាប្រទេសគ្រប់គ្រងប្រែប្រួល
ទៅធ្វើជាដំរូ មានប្រទេសភូមា និង ឥណ្ឌូជាដើម ។

ដូច្នេះយើងសូមនែកាយនៃកុណឧទ្ទិសកុសលប្រទេស - ជនដ៏ស្រស់ស្អាត ក្នុងឡាយ
ដែលទទួលអនិច្ចធម្មទៅហើយក្តី ដែលរស់នៅបានទាន់ពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ពុទ្ធសាសនានេះ
ក្តី ដូចមានរាយឡាយខាងក្រោមនេះ

- ព្រះមហាវិមលធម្មដោងព្រហ្មបុណ្យតោ បានហោងសាលាបាលីដាន់ខ្ពស់ទី ១
វគ្គឧណ្ណាលោម “លោកទទួលអនិច្ចធម្មទៅហើយ” ព្រះមហាថេរវង្សនេះមានគុណ
សម្បត្តិប្រសើរណាស់ លោកទិតខំសើកស្ទួយព្រះពុទ្ធសាសនាណាស់ ដប់អំណុះ
ពីលោកទៅ ក៏មានព្រះមហាថេរវង្សនេះទាំងឡាយបានចូលទើបជាប្រមនីបុត្រព្រះព្រ
ហ្មដិត គឺ:

១ សរសឫទ្ធិវង្ស ស៊ី-ហែម វង្សប្បញ្ញោ ពស្វថ្ងៃនេះជាព្រះធម្មលាភតប្ប
ប្រិក្ស វគ្គលង្កាជាអធិបតី

២ ព្រះទត្តបុរី អុប-សុរ ពស្វថ្ងៃនេះជា ជាអធិបតីនៃលោកទទួលអនិ
ធម្មទៅហើយ

៣ ព្រះមហាព្រហ្មបុរី អ៊ូ ជិតវិរិយោ វគ្គសុយតពៃ ជាអធិបតីនៃ
ក្រុមនីតិ

៤ ព្រះសាសនសោភ័ណ ដ្ឋិន-ណាត ដោតព្រាណេក សព្វថ្ងៃនេះជាសម្តេច
ព្រះសង្ឃនាយកគណៈមហានិកាយ

៥ - ព្រះវិសុទ្ធិវង្ស ហ្គត - តាត វង្សប្បញ្ញោ អាចារ្យបង្រៀនសំស្រ្តឹតនៅ
សាលាបាលីដាន់ខ្ពស់ សព្វថ្ងៃនេះឡើងឋានៈជាព្រះពោធិវង្ស បានហោងសាលាពុទ្ធិក
វិទ្យាស័យព្រះសុភម្រិត

៦- ព្រះបាឡាត់សំវិជ្ជា មឿង មុនីត្តេហោ

៧- ព្រះមហា សោម - សុទ វង្សប្បញ្ញោ

- ៧- " លោម - ឡូច សុទ្ធម្មលិខិតោ
- ៩- " សេស ចន្ទគម្ភោ
- ១០- ព្រះត្រ័យញាណសំវរ ឈិន ផោតប្បញ្ញោ
- ១១- ព្រះអាចារ្យ ចាប - តិន សុវណ្ណផោតោ
- ១២- ព្រះមហា ហុត ភាគបណ្ឌិតោ
- ១៣- ព្រះអាចារ្យ ប៊ែន - សុខ ញាណសារោ
- ១៤- " ហែម - ចៀវ ផោតញាណោ
- ១៥- " ឈម - សុប សុទ្ធម្មប្បញ្ញោ
- ១៦- " តាំ - ទុំ លោភណបណ្ឌិតោ
- ១៧- " សុ - ហាយ សុវឌ្ឍញាណោ
- ១៨- " យូរ - អ៊ុន ឧត្តរញាណោ
- ១៩- " អ៊ុក - ជា វិជីញាណោ
- ២០- ព្រះបាទឡាត់ អ៊ុយ-យ៉ាង ខេមកោ
- ២១- ព្រះមុនីសុមេតា ឡុង-ជា វេរតោ
- ២២- ព្រះបាទឡាត់ ពេត-តោ បិក្ខុសីលោ
- ២៣- ព្រះអាចារ្យ ម៉ាំង-ទាង ធម្មកោសលោ
- ២៤- " មៃ-យ៉ាន បណ្ឌិតវរោ
- ២៥- " វែន-ប៉ង វិនយសត្តា
- ២៦- ព្រះបាទឡាត់ ហែម-ញឹម សុនុរោ
- ២៧- លោកមហា ថែម ឧបាសក
- ២៨- លោកអាចារ្យ ហុង-លា ឧបាសក
- ២៩- " ង៉ែត-ហ៊ឹម "

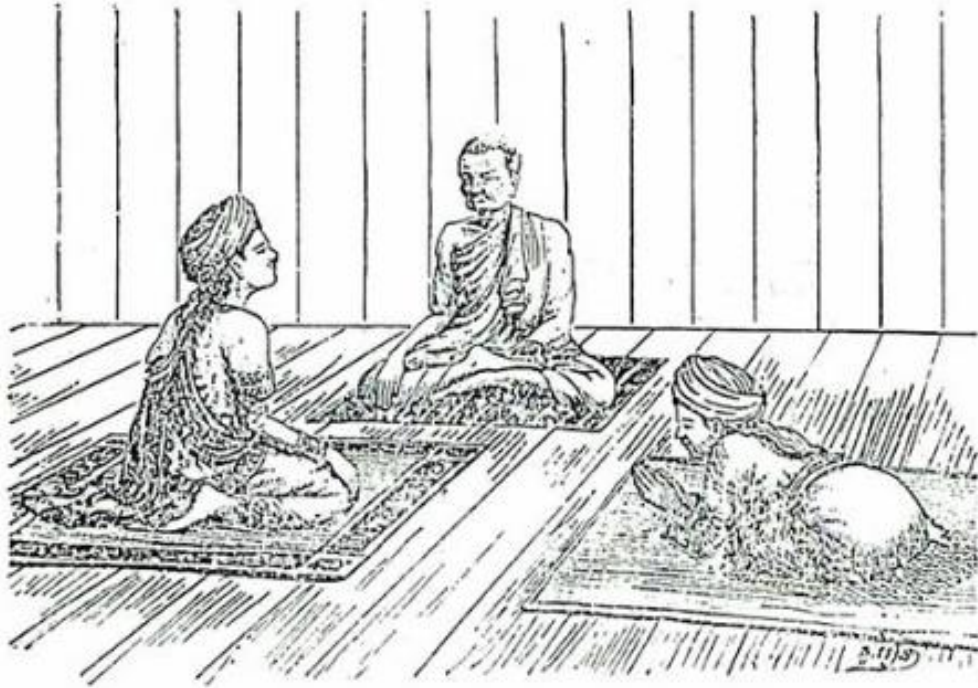
"១" សុំមើលក្នុងសៀវភៅថ្លែងគុណព្រះមហាថែមនេះក្នុង ព. វ. ២៤៧០ ឆ.ស. ១៩២៣

៣០-	ឧបាសក	ប៊ី - ប៊ី	..
៣១-	..	អរ	..
៣២-	..	ក្រុង-ស្រី	..
៣៣-	..	កែ-អរ	..
៣៤-	..	គីម-អន	..
៣៥-	..	ក្រុង-ខ្ពង	..
៣៦-	..	សេក-សុខ	..
៣៧-	..	ប៊ីច-សេ	..

ហេតុទី ៣ ដោយអានលោកកំពុងកាលលោកទាំងឡាយបានចុះ ២៦.២០០ អង្គ គង់នៅវត្តទាំងឡាយចំនួន ២៤២០ វត្ត គោរពប្រតិបត្តិការប្រតិបត្តិការ គន្លងព្រះពុទ្ធ សាសនា ដែលនាំឲ្យប្រទេសយើងមានភ្លើងឈ្នះជាប្រទេសរួមសមរម្យដោយគ្រប់គ្រង ។

ហេតុទី ៤ ដោយប្រធាននៃប្រទេសប្រតិបត្តិការ គង់លោកទាំងឡាយបាន ធ្វើ គោរពប្រតិបត្តិការនៃព្រះពុទ្ធអង្គ ហើយទ្រង់ផ្ទុយក្នុងគុណព្រះពុទ្ធសាសនាដោយ រាស្រ័យហេតុទាំង៤នេះជាដើមហើយ ទើបព្រះពុទ្ធសាសនាគង់នៅបាន ។

នៅទកាលធ្វើបុណ្យពាក់កណ្តាលព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំសូមបញ្ជាក់ ប្រវត្តិព្រះពុទ្ធសាសនាដ៏សង្ខេបនេះ ដោយទនកាលគោរពចំពោះព្រះមហាក្សត្រិយ៍ទ្រង់ ព្រះអង្គដែលទ្រង់ជាពុទ្ធសាសនូបត្ថម ចំពោះព្រះថេរវាទ្យៈ ព្រមទាំងលោកអាចារ្យ ទាំងឡាយដែលបានទទួលធ្វើជាគ្រូបដំបូងប្រែព្រះស្រីសុខសុខប្រាសាទចប់ ចំពោះពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយដែលរួមរួមរួមរួមផ្ទុយគុណព្រះពុទ្ធសាសនាបានបំរើទ្រង់ រឿងនៅក្នុងប្រ ទេសយើងជាសំដាប់បកប្រែ គង់នៅថ្ងៃដែលព្រះសោណទ្រង់ព្រះឧបាសក រស់ ព្រះ ពុទ្ធសាសនាមកឡាយនៅសឹកម្តុំជុំរួមហេតុនិងថ្ងៃដែលយើងធ្វើបុណ្យ គ.ស. ២៥០០ វស្សានេះ ។ ខ្ញុំព្រះករុណាខ្ញុំ សូមប្រសូតិដ៏ខ្ពង់ ខ្ពស់ឲ្យព្រះពុទ្ធសាសនារស់នៅ ជាមួយនឹងពុទ្ធបរិស័ទទូទៅ ។ កាលបើពុទ្ធបរិស័ទទូទៅរស់នៅនិរាស ខ្ញុំសូមឲ្យ ព្រះពុទ្ធសាសនារស់នៅនិរាសនោះ កុំបីឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ។

ខាងឆ្វេងព្រះបាទធម្មាសោកបហារាជកំពុងសទ្ធានិងព្រះមោក្ខសិប្បត្ថ
 ដើម្បីចាត់ព្រះសង្ឃឲ្យនិមន្តចេញទៅផ្សាយព្រះពុទ្ធសាសនានៅនានាប្រទេស
 King Asoka discussing on sending mission to spread Buddhism with
 Venerable Pras Moggaliputta

ព្រះសោណត្រូវនិងព្រះខត្តរត្នេមកដល់សុវណ្ណភូមិ
 The first arrival of Buddhist Mission to Suvarnabhumi.

ព្រះថេរដែលនាំអង្គទៅដ្យាយាមព្រះភិក្ខុសាលាព្រះវង្សទេវតា

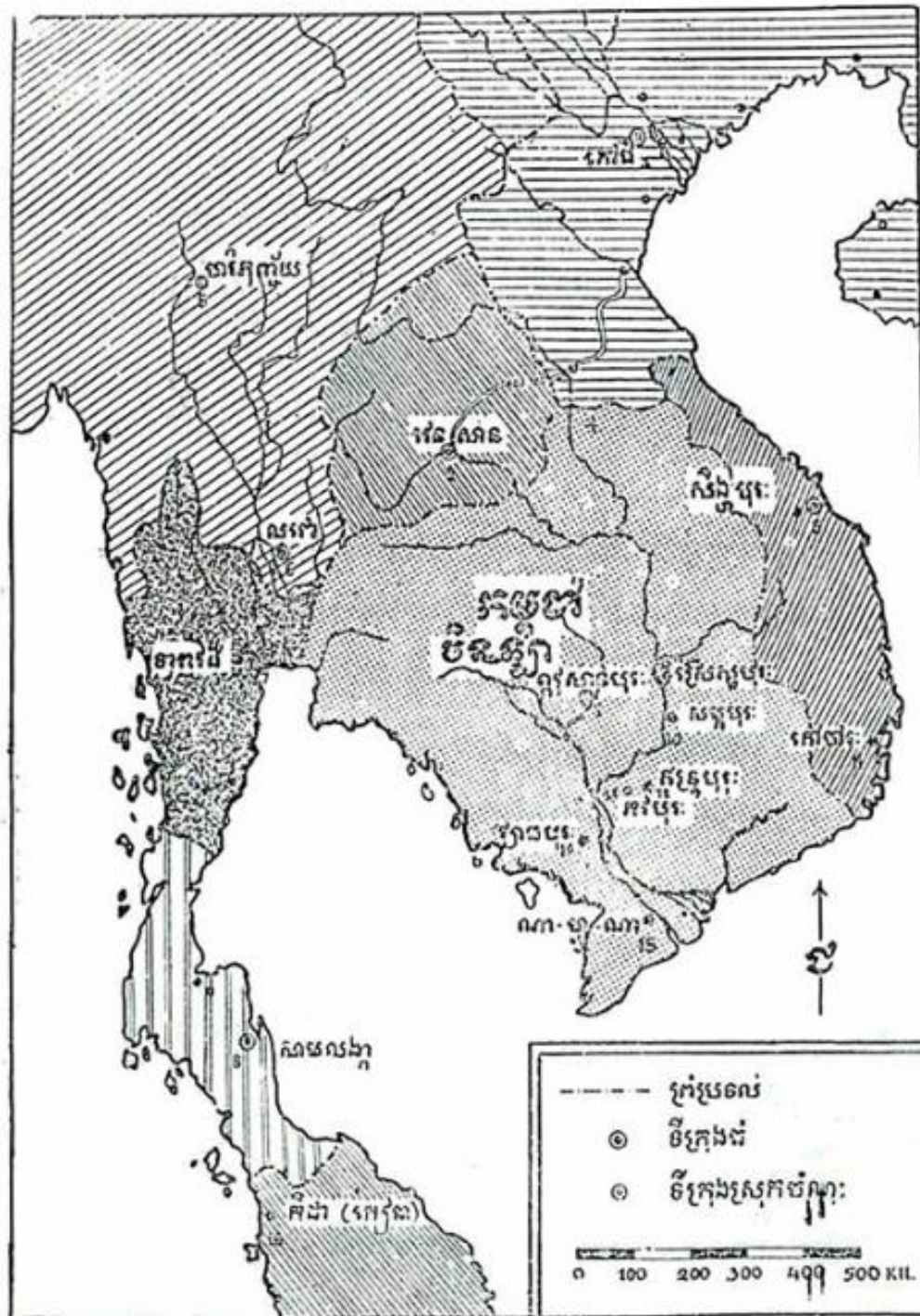
- ១- ព្រះមោគ្គល្លីបុត្ត   ២- ព្រះបដិជ្ឈន្តកត្តេរទៅកសិវៈនិងគន្ធារ
- ៣- ព្រះមហាទេវត្តេរទៅស្ទឹងតោតាវ ដីករដ្ឋនៃសាមច្ចប្បន្ននេះ
- ៤- ព្រះភ្នំត្តេរទៅរដ្ឋបំបៃ   ៥- ព្រះហេនកធម្មភ្នំត្តេរទៅទេសខាងជើងបំបៃ
- ៦- ព្រះមហាធម្មភ្នំត្តេរទៅក្រុងបន្ទនី
- ៧- ព្រះមហាធម្មភ្នំត្តេរទៅសិរីអេហ្ស៊ីប   ប្រិច
- ៨- ព្រះអោមធម្មភ្នំត្តេរទៅក្នុងព្រះសាលា   ដីករដ្ឋនៃសាមច្ចប្បន្ននេះ
- ៩- ព្រះសោណត្តេរទៅសុវណ្ណភូមិ ធម្មទេសកម្មជាបច្ចុប្បន្ននេះ
- ១០- ព្រះនន្តរត្តេរទៅសុវណ្ណភូមិ ធម្មទេសកម្មជាបច្ចុប្បន្ននេះ
- ១១- ព្រះមហាមហ័ន្តត្តេរទៅកោះសង្កា

Buddhist Mission to different countries

- 1. Prah Moggaliputta, Director of the group.
- 2. Prah Majjhantika-thera, Kashmir and Gandhara.
- 3. Prah Mahadevatthera, the area contiguous to the Godavari river bed of present day state of Mysore.
- 4. Prah Bakkhitatthera, the State of Bombay.
- 5. Prah Yonakadhammarakkhitatthera, area north of Bombay.
- 6. Prah Mahadharmarakkhitatthera, area then known as Malabar.
- 7. Prah Maharakkhitatthera, Syria, Egypt, Greece.
- 8. Prah Mahamoggallanatthera, Himalayan area of Nepal and Tibet.
- 9. Prah Sonatthera, Suvannabhumi, present day Cambodia.
- 10. Prah Uttaratthera, Suvannabhumi, present day Cambodia.
- 11. Prah Mahindatthera, Ceylon in the 25th Year of the Buddhist Era during the reign of King Devānampiyatissa.

ព្រះរាជអាណាចក្រកម្ពុជាពេលដែលព្រះពុទ្ធសាសនាទើបនាំយកមកដល់

Geographical limits of Cambodia during time of the introduction of Buddhism.

1. Jeonapura	5. Haripunjaya	9. Cheshthapura	13. Bhavapura
2. Wen Tan	6. Lavo	10. Chamhupura	14. Vyadhapura
<u>Cities:</u> 3. Simhapura	7. Dvaravatia	11. Kauthara	15. Na Fou Na
4. Giao Chi	8. Kamlangka	12. Indrapura	16. Kida (Kie Teha)

ព្រះរាជវង្ស

THE ROYAL FAMILY

ព្រះបាទសម្តេចព្រះហរិរក្សរាមា

ព្រះអង្គឌួង

Prah Ang Duong

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម

Prah Norodom

ព្រះបាទសម្តេចព្រះស៊ីសុវត្ថិ

Prah Sisowath

ព្រះបាទសម្តេចព្រះស៊ីសុវត្ថិមុនីវង្ស

Prah Sisowath Munivong

ព្រះរាជវង្ស
ROYAL FAMILY

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ
វរ្ម័ន
Prah Norodom Sihanouk

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តមសីហនុវរ្ម័ន
កាលទ្រង់ព្រះធីត
King Sihanouk as Buddhist monk

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តមសុរាម្រឹត
Prah Norodom Suramarith

សម្តេចព្រះមហាក្សត្រីយានី
Prah Moha Kossamak

សម្តេចព្រះសង្ឃតាយកគណៈ ធម្មប្បវត្តិកនិកាយពាំងពីអតីតមកបច្ចុប្បន្ននេះ

មាន៥ព្រះអង្គដូចខាងក្រោមនេះ

CHIEF OF DHAMMAYUTHI ORDER
from origin to present time

សម្តេចព្រះសុធម្មាធិបតី
បញ្ចសីលោ "ប៉ាន"
Sandach Prah Sudhammadhpadey
" Pan "

សម្តេចព្រះមង្គលទេព្វហារ្យ
ភទ្ធត "អៀម"
Sandach Prah Mongkuldebachar
" Eim "

សម្តេចព្រះសុធម្មាធិបតី
តុទ្ធតាគោ "អ៊ុង-ស្រី"
Sandach Prah Sudhammadhpadey
: " Ung Srey "

សម្តេចព្រះមង្គលទេព្វហារ្យ
បញ្ច ទីគោ "ស៊ុក"
Sandach Prah Monkuldebachar " Souk "

សម្តេចព្រះសុធម្មាធិបតី
ភិក្ខុញ្ញាលោ "ភល-ទេស"
Sandach Prah Sudhammadhpadey "Phoul-Tes"

សម្តេចព្រះសង្ឃនាយកនរោមហានិកាយតាំងពីអតីតមកបច្ចុប្បន្ននេះ

មាន៤ព្រះអង្គដូចខាងក្រោមនេះ

CHIEF OF MAHANIKAYA ORDER
from origin to present time

សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ និល.ទៀង
Samdach Sankhreach «Nil-Tiang»

សម្តេចព្រះធម្មសិទ្ធិតន្ទត្ថេរោ កែ.ប៊ុក
Samdach Prab Dhammalikkhit
» Ker-Ouk »

សម្តេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី
ចន្ទត្ថេរោ ប្រាក់.ហ៊ុន
Samdach Prab Maha Sumedhadhipadey
«Prak-Hiq»

សម្តេចព្រះមហាសុមេធាធិបតី
ដោតណាលោក ជួន.ណាត
Samdach Prab Maha sumedhadhipadey
«chuan-Nath»

MEMBERS OF THE TRIPITAKA COMMITTEE

ព្រះវិមលធម្ម
“ថោង”

វត្តទណ្ណាលោម ជាសាលាចារ្យ
ឯកទានបង្រៀនព្រះត្រៃបិដកដាន់
ដើម ។

Prah Vimalatbam « fhong » (deceased)

ព្រះមហាព្រះប្រាមុនី
“អ៊ូ”

វត្តស្វាយពពែ អធិបតីរងនៃព្រះ
ជំនុំប្រែព្រះត្រៃបិដក

Prah Maha Brahmamuni « Ou »

ព្រះឧត្តមមុនី
“អ៊ឹមស៊ី”

វត្តទណ្ណាលោម អធិបតីរង
នៃព្រះជំនុំប្រែព្រះត្រៃបិដក

Prah Uttamamuni « Our-Sou »

សម្តេចព្រះធម្មលីទិតឧត្តមប្រឹក្សា

វត្តសង្កា “លី-ឯម”

អធិបតីព្រះជំនុំប្រែព្រះត្រៃ
បិដក

Samdach Prah Dhammakit « Loas En »

ព្រះពោធិវង្ស

វិនិច្ឆ័យ ព្រះ “ហ្គុត-តាត”

ចាងហ្វាងពុទ្ធិកវិទ្យាល័យព្រះ

សុភម្រិត

Prah Eodhivong « Huot-Tath »

THE HISTORY OF BUDDHISM IN CAMBODIA

by

SAM - NHEAN

President of the Buddhist Association in Cambodia

1957

We gratefully acknowledge the assistance of the United States Information Service in Cambodia, which helped make this book possible.

SAM NHEAN

10,000 copies

Printed in Phnom-Penh Cambodia

May 1, 1957

FOREWORD

The Committee of Administration of the Buddhist Association in Cambodia, on the occasion of the celebration of the 2500th year of the Buddhist era, has requested me to prepare this short study of the history of Buddhism in our country. It is for our own people and it is also for all those who come to celebrate this happy occasion with us or, united with us in spirit, celebrate it in their own lands.

I have been asked briefly to deal with the following questions :

- 1) When was Buddhism introduced into Cambodia and under what circumstances ?
- 2) What were the geographical limits of Cambodia at that time ?
- 3) Who were the monks who first preached Buddhism in this country ?
- 4) According to the Sacred Tripitaka what are the duties proper to Buddhism ?
- 5) What, in brief, are the principles derived from the Ganthadhura (learning stage) ?
- 6) What, in brief, are the principles derived from the Vipassanadhura (meditating stage) ?
- 7) What have been the causes responsible for the flourishing growth of Buddhism in Cambodia ?

The Committee of Administration of the Buddhist Association in Cambodia wishes these facts to be recalled to our minds in token of our gratitude to the monks who first came to Cambodia preaching Buddhism. On this important occasion, such gratitude unites us all in our thoughts of the Lord Buddha.

I wish to express my appreciation to Mr. Ang Kheao, Chief Cultural Affairs Assistant of the United States Information Service, American Embassy, Phnom-Penh, for his assistance in translating this study into English so that it can be made available to Buddhists in other countries.

Phnom-Penh, April 18, 1957.

SAM NHEAN

*President of the Buddhist
Association in Cambodia*

1. When was Buddhism introduced into Cambodia and under what circumstances ?

During the third century of the Buddhist era the King of India, named Dhammāsoka, who lived in the country then called Pataliputra, commissioned the learned and zealous monk Moggaliputra to send capable and holy monks to preach Buddhism in many surrounding lands. Eleven of these monks departed on their mission, two of them coming to the land now known as Cambodia. These were Prah Sonatthera and Prah Uttaratthera who went to Suvannabhumi, (see page 14-15)

2. What were the geographical limits of Cambodia at that time ?

No extant documents are available concerning the geographical limits of Cambodia at that remote time. Our earliest source is a book entitled: *Histoire du Cambodge, 1ère Partie, Chronologie des Souverains Khmers jusqu'à la mi-XIVe s.*, by CL. Madrole, which deals with the area of Chenla during the Pre-Angkor period when present day Cambodia was part of that area, viz., during the 7th to the 8th centuries A.D., or 1210 to 1340 of the Buddhist era. This book indicates the area covered by Cambodia as part of Chenla, as illustrated in the accompanying map. In the absence of any contradictory evidence it seems reasonable to assume that Cambodia was in existence during the third century of the Buddhist era and continued in existence until the 12th or 13th century of the Buddhist era as part of the area called Suvannabhumi.

3. Who were the monks who first preached Buddhism in this country ?

According to the Scriptures of Mahavamsa in the History of Ceylon it was Prah Sonatthera and Prah Uttaratthera who first preached Buddhism in Suvannabhumi (present day Cambodia). The story is related that when these two monks first arrived in Suvannabhumi the people were much alarmed and armed themselves with weapons intending to kill the monks. These were accused of being

allied with the water *genii* who, according to belief, were responsible for the deaths of many children in the country (see illustration page 11-15).

The two monks declared that they were disciples of Buddha and were forbidden to harm or kill any living being, human or animal. In proof of this they performed miracles and banished the water *genii*. Consequently the people believed in their message and followed their teaching with such reverence that they even named their children «Sonattherakomar» (children of Sonatthera) in honor of the two monks. From that time on Prah Sonatthera and Prah Uttaratthera safely preached the message of Buddha within the whole area of Suvannabhumi. If this story is correct it seems likely that these first two monks came to Cambodia by some water route from India.

4. According to the Sacred Tripitaka what are the duties proper to Buddhism ?

The duties proper to Buddhism are performed in two stages :

- a. Ganthadhura (Learning stage),
- b. Vipassanādhura (Meditating and Right Thinking stage).

5. What, in brief, are the principles derived from the Ganthadhura (Learning stage) ?

The principles derived from the Ganthadhura (Learning stage) are threefold :

- a. Sabbapāpassa akaranam (Avoid bad actions),
- b. Kusolassopasampadā (Do only good actions),
- c. Sacittapariyodapanam (Think only right thoughts).

6. What, in brief, are the Principles derived from the Vipassanādhura (Meditating Stage) ?

These are interpreted in various ways but may be reduced to four ;

- a) Dukkhasacca (Sorrows in twelve groups),
- b) Samudayasacca (Passions in three groups),
- c) Nirodhasacca (The state of Nirvana),
- d) Maggasacca (The Eightfold Path).

7. What have been the causes responsible for the flourishing growth of Buddhism in Cambodia?

The causes responsible for the flourishing growth of Buddhism in Cambodia are the following:

1. The support and example of the Royal family,
2. The scholarly achievement of the Tripitaka committee,
3. The zeal and example of the monks,
4. The devotion of the Cambodian people.

1. The support and example of the Royal Family

In the long history of Cambodia almost every king has devoutly believed in and supported Buddhism. Though we cannot treat of all of them here, we are able to point out the principal events contributing to the growth of Buddhism during the past hundred years:

a) **During the 79th Reign** — in 2391 B.E. (1847 a.d.) Prah Samdech Prah Harirakrama Prah Ang Duong, who reigned at the capital of Oudong Meanchey (Victory), ordered the collection of all Buddhist documents, including the Tripitaka. He further commissioned Prah Maha Brahmamuni Nil Tieng, Head of the Mahānikay Order, and Prah Vimaladhamma panna silo Samdech Prah Sugandhādhipati, Head of the Dhammayuth Order, to see that the Tripitaka was taught to the monks. In his leisure time the King himself taught evening classes in Pali.

b) **During the 80th Reign** — when Prah Bat Samdech Prah Norodom began his reign in 2404 B.E. (1860 A.D.) he followed closely his father's example in supporting Buddhism. In 2409 B.E. (1865 A.D.), when the country's capital was transferred from Oudong to Phnom Penh, he ordered that Tripitaka classes be taught in the Royal Palace.

c) **During the 81st Reign** — in 2452 B.E. (1909 A.D.) Prah Bat Samdech Prah Sisowath ordered the opening of the Pali School at Ankor Wat. This school was transferred to Phnom Penh in 2458 B.E. (1915 A.D.) and in

2469 B.E. (1925 A.D.) the Royal Library of Cambodia was established.

d) **During the 82nd Reign** — which began in 2470 B.E. (1927 A.D.), Prah Bat Samdech Prah Sisowath Munivong ordered the establishment of the following :

- i. The Committee for Translating the Tripitaka into the Cambodian language, in 2472 B.E. (1929 A.D.),
- ii. The Buddhist Academy in 2473 B.E. (1930 A.D.),
- iii. The Pali Schools in 2475 B.E. (1933 A.D.).

e) **During the 83rd Reign** — which began in 2484 B.E. (1941 A.D.), Prah Bat Samdech Prah Norodom Sihanouk Varman ordered the establishment of the following :

- i. Monastic schools in every monastery in 2493 B.E. (1950 A.D.). These play a vital role in the growth of Buddhism.

- ii. The Buddhist Prah Sihanouk Reach University in 2497 B.E. (1954 A.D.), for which he set aside the land and one million riels for the cost of construction. While he was King, Prah Bat Samdech Prah Sihanouk Varman was a monk during 2490 B.E. (1947 A.D.).

f) **During the 84th Reign** — which began in 2498 B.E. (1955 A.D.), Prah Bat Samdech Prah Norodom Suramarith and Prah Moha Kossamak Neary Reat Sirivadhana have been responsible for the following :

- i. Changing the Pali Superior School in Phnom-Penh into the Lycee Bouddhique Prah Suramarith,
- ii. Changing the provincial Pali Schools into Buddhist Primary Schools,
- iii. Improving the curricula of all these schools.

2. The Scholarly Achievement of the Tripitaka Committee

From 2472 B.E. (1929 A.D.) until 2482 B.E. (1940 A.D.) a group of outstanding monks and laymen worked tirelessly on the monumental task of translating the Tripitaka into the Cambodian language. This extremely difficult undertaking even undermined the health of some of the monks, who succumbed during the course

of their labors. Its completion has spread the good name of Buddhism in Cambodia to other nearby countries like Burma and India where the Cambodian translation is being used as a model for similar endeavors.

It is fitting, therefore, that we pay tribute to all those, living and dead, who contributed to this great work, viz.:

Prah Sirisamadhivamsa Louis Em Vajirappaño, at the present time Prah Dhammalikhit, Member of the Advisory Council of the Langka Monastery..... Committee President.
Prah Uttammuni Oum Sou Dhammavinayarakkhito.... Committee Vice-president (deceased).

Prah Maha Brahmamuni Ou Thitaviriyo, Svay Pope Monastery ..... Committee Vice-president

Committee Members

Prah Sasanasobhan Chuon Nath Jotannaño (now Head of the Mahanikay Order),

Prah Visuddhivamsa Huot Tath Vajirappaño, Professor of Sanskrit, Superior School of Pali (now Prah Bodhivamsa, Director of the Lycee Bouddhique Prah Suramarith),

Prah Balat Sanvijja Moeung Munithero,

Prah Maha Som Chhun Vimalappaño,

Prah Maha Som Loch Sudhammalikhito,

Prah Maha Ses Candadhammo,

Prah Garu Nanasamvara Chhoeun Jotappaño,

Prah Acary Chap Pin Suvannajoto,

Prah Maha Huot Nagapandito,

Prah Acary Pen Sok Nanasaro,

Prah Acary Hem Chieu Jotannaño,

Prah Acary Chhim Soum Saddhammappaño,

Prah Acary Keam Doum Sobhanapandito,

Prah Acary So Hay Savaddhannaño,

Prah Acary You Oun Uttarannaño,

Prah Acary Ouk Chea Vajirannaño,

Prah Balat Ouy Pang Khemako,

Prah Munisumedha Song Chea Revato,
Prah Balat Khet To Thitasilo,
Prah Acary Mang Neang Dhammakusalo,
Prah Acary Me Pan Panditavaro,
Prah Acary Enn Pang Vinayasattha,
Prah Balat Hem Nhim Sundaro,

Messrs. Maha Them, Hong Chhea, Nget Him, Bou Po,
You, Ouk Sen, Ham Heng, Kim An, Nuong Duong,
Seh Chhun, and Ouch Ros,

3. The zeal and example of the Monks

The growth of Buddhism in Cambodia has followed along orthodox lines of doctrine and discipline and at the present time our country enjoys an enviable reputation for the sanctity of its monks and their devotion to Buddhist observances. These monks, both Bhikhus and Samaneras of the Mahanikay and the Dhammayuth Orders, number 61,200 living in 2,820 monasteries.

4. The devotion of the Cambodian People

Cambodia is a Buddhist country and its inhabitants believe firmly in Buddhism and follow the Buddha's way of life.

On the occasion of the celebration of the 2,500th Year of the Buddhist era, I bring this short study to a close by honoring all those who have contributed to the glory of Buddhism in Cambodia up until the present day: zealous kings, holy monks, devoted laymen and women. For 2,200 years, ever since Prah Sonatthera and Prah Uttaratthera brought the message of Buddha to this land in the third century of the Buddhist era, Buddhism has flourished here. May its spiritual power continue to teach us how to live in joy and harmony, with justice and with strength, following the high ideals of right thinking and of right acting. May the growth of Buddhism in the last half of the Buddhist era bring to Cambodia and to the whole world glory, prosperity, freedom and contentment.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

THE HISTORY OF BUDDHISM IN CAMBODIA

by

SAM-NHEAN

President of the Buddhist Association in Cambodia

1957

